

ROZSUDEK Z TEREZÍNA

Je 17. listopadu 1989 kolem desáté hodiny večer. Na Národní třídě v Praze je už relativní klid. Hlavní masakr pokojných demonstrantů skončil, jednotky ministerstva vnitra odjely. Pomalu sam začínají přicházet občané. Na místě, kde leželi zranění stávají zapálené svíce. Sbírají zbytky svrchního a spodního prádla. Ulice jako po boji, četřívky svěček se rozrůstají.

Na jednodu ve směru od Národního divadla přijíždí plný autobus ozbrojených policajtů. Zastavuje u velkého ostrůvku svěček u podlouhlé ve kterém nás všechny blíž. Z autobusu vybíhá civilně oblečený řidič následován starším uniformovaným nadporučíkem. Zběžile kopou do svěček, nadávají. Poblíž stojící mladá žena tiše vyhrkne: "I tohle Vám vadí?" Následuje nepřehleditelné. Nadporučík přiskočí k autobusu a vyžaduje obušek. Když nikdo zvenčí s dostatek rychle nereaguje, dvěma ekoky překonává vzdálenost, která jej dělí od mladé ženy. S rozmachem jí vrazí facku. Nestihla po té ráno ani upadnout - hned jí uchopil oběma rukama za vlasy a začal jí tlouci hlavou o zed. Žena křičí bolestí a hrůzou.

Pouští jí a ona padá na zem. Následují kopance do oblastí kyčlí... Po chvíli se nadporučík vrací do autobusu, který vzápětí odjíždí. Ani ve filmu by to nebyla hezká scéna. Toto je však skutečnost. Onou mladou je devětadvacetiletá PhDr. Kateřina Vávrová. Ve chvílích, které jsme popsali, ještě neví, že je těhotná. Nejbližší týdny stráví v nemocnici, další pak v domácím ošetření. Pracovní neschopnost jí skončí až 6. února.

Onen nadporučík se jmenuje Jaroslav Oudrán, je mu 50 let a má funkční zařazení "starší inspektor pořádku". V prosinci je na něj uvalena vazba a tam tráví měsíce do 13. března, kdy je postaven před soud. Vzhledem k možné podjatosti pražských soudů, je věc delegována vojenskému obvodovému soudu v Litoměřicích. Ten však nemá vzhledem k očekávanému zájmu veřejnosti s dostatek velkou soudní sílu, takže hlavní líčení nakonec proběhlo v sále Posádkového domu armády v Terezíně 13. a 14. března.

Muž, který zde před námi stál, je malý, silně prosedivělý, nervózní. V minulosti byl jednou podminěně trestán. Jeden kázeňský trestí při výslechu zmlátil synáčka jakéhosi vysokého důstojníka, který si pak stěžoval. Další si nestěžoval. Jinak má dvaasedmdesát kázeňských odměn - za vzorný výkon služby. Několikrát byl v minulosti psychiatricky léčen. Absolvoval zranění hlavy s trvalým poškozením mozku... Posudek soudních znalců hovoří o nevyvážené psychopatické osobnosti s agresivními rysy naprosto nevhodné pro službu u SNB.

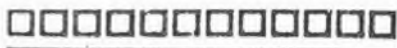
Takový je tedy (alespon v hrubých obrysech)

obraz jednoho z těch, kteří jsou piaceni za naši "bezpečnost".

Nadporučík Jaroslav Oudrán byl odsouzen k trestu odnětí svobody nepodmíněně v trvání 4,5 roku v první nápravně-výchovné skupině.

Uvěznil systém, který právě takovým lidem umožňoval aby své patologické sklony uplatňovali ve veřejných funkcích, nelze.

Nebyl uvězněn za to, že se dobrovolně účastnil brutální "bezpečnostní" akce, ale za to, že svou brutalitu uplatnil až po ukončení této akce. Stal by před tímto soudem, kdyby někoho z nás stejným způsobem ztýral na stejném místě o hodinu dřív? Ve chvílích, kdy nás jak pastu z tuby vymáčkávali do "uličky" v onom podlouhlé a za ní, mlátili do nás obušky i pěstmi hlava nehlava (pokud někdo upadl, tak ho ještě samozřejmě důkladně skopali), viděl jsem, že to byly desítky příslušníků SNB, kteří si takto sedlatcky počínali. Jenže v pekle si jen málo kdo byl schopný s jistotou zapamatovat obličej, do značné míry maskovaný přílbou s chráničem brady, nebo čepicí, mimo to zřejmě hlavní, čeho se npor. Oudrán dopustil, je to, že se narozdíl od bes-tičilního řádění o hodinu dřív, postupoval

HOVOŘÍ OBĚŤ

hned po vynešení rozsudku v hlavním líčení proti npor. Oudránovi jsme položili několik otázek PhDr. Kateřině Vávrové - oběti svévolné brutality příslušníka SNB.

TAK: Co říkáte rozsudku?

Dr. Vávrová: Já ho považuji voelku za přiměřený.

TAK: Budete v občanskoprávním řízení žádat o náhradu škody?

Dr. Vávrová: Asi ano. Budu žádat o to, nač mám právo.

TAK: Co soudíte o tom, že se trestní řízení zabývalo pouze osobou obžalovaného, nikoli širšími společenskými souvislostmi, které umožnily jeho trestnou činnost?

Dr. Vávrová: Mám pocit, že to už je věc dalšího, spíše morálního hodnocení. V tom asi soud může těžko nějak rozhodovat. Já sama mám pocit, že se on sám, celým svým životem, vším tím, jak fungoval ve svém životě, stal obětí toho, co teď už snad došlo konce - totiž toho, že měl pocit, že tohle mu může pro-

samostatně, nikoli "pod jednotným velením". A zůstaly ještě další otázky k zodpovězení v budoucnosti - například co dělat tento chrabý bojovník za veřejný pořádek při demonstracích říjnových, srpnových, lednových a dalších podobných akcích.

Tento proces byl teprve prvním z řady očekávaných. Tentokrát se jednalo o jedince, který mlátil a kopal mimo "jednotné velení". I, kteří jej k službě v SNB přijali, udžovali ho tam a povyšovali, padli tentokrát jaksi pod stůl. Doufejme, že ne nadlouho.

(JW)

KULATÝ STŮL

Bylo 23.15, když jsem odcházel od "kulatého stolu" a jednání ještě nebylo zdaleka u konce. Na programu, který stanovilo OF, byly tři body:

- 1) Rekonstrukce plánu a rady ONV
  - 2) Odvolání ponlankyně Sachetové z Federálního shromáždění
  - 3) Přestřehování obsahu budovy OV KSČ
- ad 1) OF projevilo zklamání nad průběhem plenárního zasedání MěstNV a jeho výsledky. Bylo konstatováno, že debakl byl způsoben nesplněním dohod od minulého kulatého stolu. Ze strany OF byla žádána na ostatních stránkách zpráva, která zbytečně protahovala jednání.
- Závěry: a) Plánem přeloženo z 20.3. na 27.3. Dr. Novák znovu kandidátem. b) Rekonstrukce rána. c) Z plánu odvolat 10 členů KSČ

ad 2) Dopis na ÚV KSČ, aby byla Sachetová odvolána

ad 3) Nedošlo se ke konečnému rozhodnutí.

Podrobněji popíšeme v příštím čísle.

jít. Jak je vidět, proházelo mu to víckrát. Jednou v minulosti mu to už neprošlo, ale to byl jediný případ, který mu byl dříve prokázán, ale mám takový dojem, že se něčeho takového nedopustil jedinkrát, kdy u něj došlo k takové výbušnosti a násilí, a měl pocit, že za daných okolností mu to může projít. Taky mám dojem, že by mu to bývalo asi velice hladce prošlo - nebýt toho, co se nakonec chválabohu událo. Jinak si myslím, že mně by tedy čtyři a půl roku rozhodně stačilo, kdybych to měla sedět. Nějaké pocity msty, nebo nějakého velkého rozhořčení už teď ve mně nefungují, to už jsem si odbyla. Teď už se v podstatě cítím zdravá a snad to bude trvat i nadále bez následků, tak nejsem už nijak vzteklá či rozhořčená. On není asi ten nejdůležitější v celé té záležitosti. Myslím, že mu to asi stačit bude.

TAK: Děkujeme vám za rozhovor.

Rozmlouval Jan Wünsch

Práce pro Sisyfa

Bydlím na sídlišti SÍŘED u pokračického potoka naproti bývalé "Katovně" a jsem velmi smutným i bezmocným svědkem bezohledného devastování již tak dost zničeného kousku zeleně, která nám na krabicovém sídlišti ještě zbývá. Místní obyvatelé si totiž zvykli házet do potoka a jeho okolí různé odpadky, které se nevejdou do přistavených kontejnerů (matrace, záchodové mísy, pneumatiky a dokonce i postel). Mnohdy odpadky vyhadzují přímo z balkónu či z oken, aby nemuseli scházet dolů. Limto bezohledným počínáním je práce několika dobrovolníků z teologické fakulty a místních dětí, kteří se snaží uvést tuto lokalitu do původního stavu, odsouzená do kategorie marných. Přisluje si i JZD žalany (nynější majitel "Katovny"), které celkový nepořádek rozoznávají suli, již sype přímo do ústí potoka.

Myslím si, že v zájmu všech obyvatel města by mělo být povinností tyto zbytky zeleně zachovat i dalším generacím. V důsledku liberalizačního procesu Inspektorátu veřejného pořádku snad ubude povinností zúčastňovat se coby "nezávislý" orgán domovních prohlídek v bytech disidentů a takto získaný čas by mohl tento orgán, lidově zvaný šedý mor, věnovat právě veřejnému pořádku v okolí pokračického potoka.

A.S.

• DOPIS ministrowi DOPIS •

Na základě jednoznačné podpory veřejnosti návrhů, které předložili zdravotníci nemocnice v Roudnici n.L. na setkání v kině dne 7.2. 1990, byl sestaven dopis ministrowi zdravotnictví a sociálních věcí p. prof. P. Klenorovi DrSc. Tento dopis otiukujeme v plném znění a nezměněné formě.

Vážený pane ministře, dovolujeme si Vás cestou tohoto dopisu informovat o situaci okolo návrhu zdravotnické síť v okrese Jitčona, Jihce, Jmounovité pak o osudu nemocnice s poliklinikou v Roudnici n.L. (spádová oblast 52 700 oby.)

Jak jste byl již informován dopisem předsedy MŠNV Roudnice n.L. p. Jaroslava Maláčkem, má být nemocnice I. typu v Roudnici n.L. v rámci výstavby nové lůžkové části v Jitčoně zrušena a lůžka použita pro jiné účely (rehabilitace, JDN). Podrobně Vás o celém průběhu jednání informovala ve svém dopise místopředsedkyně SKNV ůstí n.L. RUDr. Anna Maláková, jehož kopii máme k dispozici.

Zde bychom chtěli podotknout, že při všech předchozích jednáních žádný zástupce ministerstva zdravotnictví a komise České vlády naše zdravotnické zařízení nenuvštívili.

Dne 7.2.1990 se uskutečnilo na popud OP Roudnice n.L. setkání s veřejností, ke zdravotnické tématice, na kterém byla přítomna i zástupkyně MŠNV p. MUDr. Šimuniová. Přítomná veřejnost města Roudnice n.L. a obcí spádové oblasti vyjádřila jednoznačnou podporu požadavku zachovat NsP I. typu se základními 4 primariáty v Roudnici n.L. Důvodů, které nás k tomu vedou, je celá řada, a rádi bychom Vás o nich osobně informovali. Sami jsme podali alternativní návrh řešení, který je dle našeho názoru reálný jak organizačně, tak ekonomicky a odpovídá i celosvětovému trendu o decentralizaci. Je i politicky žádoucí.

Samozřejmě bychom Vás neraději uvítali v našem zařízení, pokud to však nebude pro Vaše pracovní zatížení možné. Žádáme Vás o laskavé přijetí našich zástupců u Vás na ministerstvu.

V Roudnici n.L. 12.2.1990

prim. MUDr. Jan Michalička
ředitel
NsP Roudnice n.L. v.r.
za OP zdravotníků
NsP Roudnice n.L.
MUDr. Libor Svět v.r.

RADIKÁLNÍ STRANA

PROTI TRESTU SMRTI

Žádný soud není neomylný, žádná policie nepracuje bez chyb a žádný stát není zcela imunní před justičním podvodem. Nedávná minulost jasně ukazuje, jak snadno lze existenci trestu smrti využít k demonstraci vládnoucích. A později, když už vyjde najevo, že poprava určitého člověka byla justičním omylem, politickou vraždou nebo výsledkem chyby neschopného vyšetřovacího aparátu, stojíme vždy před jediným výsledkem - zmařeným lidským životem.

Trest smrti považujeme za barbarský přežitek, který nemá v civilizované lidské společnosti co dělat. Proč? Především proto, že trest nejvyšší, trest smrti není trestem. Nejvyšším trestem ve skutečnosti je odnětí svobody člověka, nikoliv jeho zabití. Vykonalí trestu smrti je vždy odstraněním jedince nepohodlného společnosti a naprosto se májí výchovným nebo nápravným účinkem. Napra-

vovat člověka tím, že jej zbavím života, je zjevný nesmysl.

Proto bojujeme za okamžité zrušení trestu smrti bez výjimky. Humanisté dosáhli úspěchu již ve více než 80 zemích, kde trest smrti neexistuje nebo se nevykonává. Humanismus zvítězil dokonce i v jedné z nejkrutější zkošených zemí Evropy - v Rumunsku, kde byl trest smrti zrušen přes otřesné zločiny diktátorových katů na rumunském lidu. V Československu, v zemi s humanistickou tradicí Komenského, Chelčického a Masaryka, však dosud existuje. Považujeme to za jeden z momentů, který brání naší zemi v návratu do civilizovaného a kulturního světa. Proto vyzýváme všechny, kteří si rovněž zvolili životní cestu nenásilí a porozumění mezi lidmi, aby podpořili náš požadavek.

DEMONSTRACE PROTI TRESTU SMRTI SE PORÁDÁJÍ KAŽDÝ ČTVRTEK OD 15.30 PŘED PŘEDSEDNICTVEM VLÁDY NA KLÁROVÉ, ODTUD SE POKRAČUJE NA VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ. DEMONSTRUJEME AŽ DO PŘIJETÍ ZÁKONA !!!

redakčně kráceno J.V.

A otravují...

Po listopadové revoluci si asi mnozí lidé z nás mysleli, že se to zde změnil a začneme skutečnou cestu k demokracii. Co si mám ale myslet o tom, že někteří příslušníci SNB (StB) se dopoledne procházejí po městě (konkrétně pan Pliňák) operativní pracovník a dohláďvač), obléčují občany odtáknou na jejich povolání, adresu a jméno, proč se združují na určitém místě.

Na otázku jaké je jejich jméno a hodnost odpovídají nic než křivým sloganem "čekání je namílé" a odcházejí, nehledě k tomu, že v 1. řadě šli po obchodech, restauracích i ulicích. Nemí už na čase, aby tyto komunistické praktiky šly do ...? (A.S.)

Roudnické rozcestí

S jistou dávkou nostalgie, ale především se vzpomínkou na nezapomenutelné zážitky, si vybavuji roudnické lůžovo náběží listopadových dnů. Dobu, kdy několik odvážlivců hovořilo v improvizovaných podmínkách, kdy většina přítomných měla pocit, že se vyjadřují ústy právě těchto lidí. Nezapomenutelnost těchto chvílí spatřuji především v tom, že jsme byli jedinou masou a přesvědčivým hlasem souhlasu, a fiktivní nerezpozitelný řetězec rukou - výrazem jednoty. Odešlá odvaha, nadšení a spontánního projevu vyneslo na vrchol několik odvážlivců, kteří se stali přirozenými vůdci a mluvčími naší roudnické mini-revoluce. Demokratické ideály této revoluční deby umežovaly prakticky každému zapojit se a pomáhat dobré věci, převládalo nadšení, ale i vzájemná tolerance.

Pe lome období, naplněném emotivními projevy, jsme dospěli k rekonstrukci stávajících právních struktur a k zajištění pozic, vydaných revolucí. Při zajišťování těchto pozic jsem však již vycítil náznak ztráty demokratických principů, dříve tak proklamovaných a snad i siřbovaných. Má znepokojení a obavy se j v mnohém v následujících dnech potvrdily. Že by děti revoluce, zaujaty zajišťováním nových pozic, přehostily odklon od původních ideálů sametu? Předpokládá jsem totiž, že v této době bude již emotivnost a spontánnost vystřídána racionálním přístupem a konstruktivním jednáním.

Odpovědi mě nalivnost i víře v prohlubování demokratických ideálů byl frontální útok na "temné síly" roudnického Občanského fóra. Vystoupení zastánců "staré gardy", při setkání v kině mi připomínalo ... vlastně raději ne. Kladu si však otázku, zda-li tyto nanejvýše spravedliví soudci, byli stejně spravedliví a odvážní i v minulosti. Zdalí skutečně patřil mezi těch několik málo statečných, kteří vždy říkali, co si myslí, a nechávali se pro pravdu i tvrdě pronásledovat? Protože jen takovýto člověk by mohl mít nezvratné právo být nám všem soudcem. Jsem však přesvědčen, že právě takovýto člověk, s mimořádnou morální výbavou, který prošel ohnám minulosti totalit a represemi, by nikdy nepřipustil další štvání mas k čistkám, kádrování a politickému pronásledování.

Proto zůstává i nadále nezodpovězena otázka, zda-li je odvaha opravdu tím jediným měřítkem morálních kvalit člověka, která ho opravňuje mluvit za druhé? Události minulých týdnů v našem městě mě jednoznačně přesvědčily, že tento názor je pouhou uměle vytvořenou fikcí a skutečnost je výrazně odlišná.

Jelikož si myslím, že dnešní dny po rekonstrukci MŠNV jsou již realitou, věřím i ve výrazný posun v myšlení široké veřejnosti a ve vřetaví konstruktivního přístupu k řešení problémů našeho města.

Dr. Milan Brinda

1907-1977

JAN PATOČKA

V novinách jste si mohli přečíst, že prezident Václav Havel položil květiny k jeho hrobu. 13. března uplynulo 13 let od jeho smrti. To, co udělal pro českou filosofii i pro národ, se mi stěžejší podařilo zachytit v krátkém článečku, ale dovoluji mi aspoň pár vět.

Nejprve krátká vzpomínka. Atmosféra jeho pohřbu byla tak přízračná, že někdy předtím jsem nio takového nezaznal. Za hřbitovní zdí byly v době pohřbu tuřované terénní motocykly, na hřbitově kroužila helikoptera, na hřbitovní zdi byla instalována velká kamera StB (tehdy se západním novinářům ani nesnilo o tom, že by mohli natáčet kamerou v místě takového dění), několik desítek příslušníků StB a ručními kamerami, jimiž natáčeli úžasně pohřbu z takové blízkosti, že jste museli uhybat hlavou, perlustrovali a odváděli lidi přímo ze hřbitova. Všichni potenciální řečníci jako např. Václav Černý, Ladislav Hejdiánek, Ludvík Vaoulik a další byli zadrženi. Alež Břežina, se kterým jsem tam byl, byl sadřen krátce poté, co na rukou položil trnovou korunu. Asi tisíc lidí tehdy přítomných ukázalo své odhodlání nesmířít se s režimem a zároveň vyjádřilo úctu tomuto tichému, nenápadnému, a přece velikému filosofu.

Jan Patočka se narodil v roce 1907. Do filosofie vstoupil za první republiky. Byl kritický k T.G. Masarykovi a K. Rádlovi, kteří tehdy hráli důležitou roli. Přesto ne k nim vždy znovu a svláště v posledních letech života vrátil. Filosofii studoval mimo jiné v Německu u E. Husserla, S. Pínka a setkal se i s M. Heideggerem. Celý život usiloval o filosofii vědeckou, myšlenkově přesnou a pravdivou. Čtěl českou filosofii pozvednout na evropskou úroveň. Byl filosofem - interpretem. Zabýval se předsofistikou, Platonem, Aristotelem. Pamětníci připomínají jeho schopnost do hloubky pochopit velké myslitele a přesně je interpretovat, či dokonce domýšlet dále. Za války byl totálně nasazen a po roce 1948 musel odejít z filosofické fakulty. Působil v Masarykově

ústavu a po jeho zrušení v Pedagogickém ústavu. Inteligentní marxisté (Košik a Machovec) si uvědomovali jeho ohromné vzdělání a chodili se k němu učit. V těch dobách objevil Komenského - filosofa, napsal velkou práci o Aristotelovi (Aristoteles, jeho předchůdci a dědicové) a další. V roce 1968 přišel znovu na filosofickou fakultu a v roce 1972 ji musel znovu opustit. Vyučuje filosofii po bytech, v improvizovaných seminářích. Píše své stěžejní dílo Kacířské eseje. V roce 1976 se zastal tehdy pronásledovaného undergroundu a v roce 1977 se stává jedním z prvních tří mluvčích Charty 77. To mu bylo 70 let. Po setkání s holandským ministrem zahraničí je vyslán StB denně 8 i více hodin, takže po týdnu je raněn mrtvicí, odvezen do nemocnice a zde po sepnání prohlášení, v němž má jiné stojí "Jsou věci, pro které stojí za to trpět", umírá. Filosoficky byl fenomenologem, politicky demokratem a českým filosofem, jenž by se právě teď měl studovat a objevovat oro národ.

Martin Šimec

SAPONÁTY HROZÍ

Pan Bedřich Moldan, ministr pro životní prostředí vlády ČSR, se vrátil z konference o čistotě Severního moře. Proč tam byl? Do Severního moře odtéká asi 10% nečeho povodí a vůbec, je to daleko, než se to netýká...

Jama nejen velmi silnými znečišťovateli ovzduší, ale i vody. Labo má 97% oolkové délky toku ve třídě III - IV (silně znečištěná voda). Mvádí všechny toxické odpady a továrny (především ohništěk) na svých březích, včetně města na Labi nemá vlastní čistíčky vody!!!

Neměli bychom se všichni zamyslet nad tím, co do Labu a ostatních řek - tok vypouštíme? A začít u vlastního odpadu v domácnosti? Odhaduje se, že 30% se podílí na znečištění jednotlivci, což lze individuální kázní přece ovlivnit!

Jama jednak semí s nejvyšší spotře-

Vavřínův sloupek

Ale ale, to mi ani neříkejte, že nemám pravdu. Nebo vyzvu všechny přítomné a nechám je o mé pravdě hlasovat. Že říkám nahlas to, co si myslím a líbím se od Vašeho hodnocení přeci neznám, že se mýlím. Mýlíte se Vy.

Musíte se naučit nazývat věci pravými jmény. Nechci Vás v žádném případě omezovat. To, co děláte je bezesporu Vaše věc, ale některé věci prostě dělat nesmíte. Na to, abyste chtěli všechno a ihned ještě není čas. Můžete chtít jen a pouze to, na co zatím máme. Vším ostatním podříváte vše dosud vytvořené. Nesmíte být naivní.

To smíte.

Když vezmu v úvahu nemožnost Vás zakázat, musím Vás důrazně upozornit že mám i jiné možnosti. Neberte to jako nějaké osobní vyhrožování. Pokud budete svoje názory na mne dále tímto způsobem prezentovat, budete vyloučen z našich řad i s celou rodinou. Dále Vám bude odebráno všechno, co pájde a budete veřejně proklet až do sedmého kolena.

Máte-li na věc i nadále jiný názor, odebíráám Vám slovo. Ostatně nyní se v otázce pravdy definitivně rozhodne. Přikročíme k hlasování.

bou pitné vody na obyvatele, což ja dáno nejen katastrofálním stavem rozvodné sítě, ale i individuálním plýtváním. Pitná voda užívána ke kropení zahrnd (II), mytí aut apod. V našich městech je spotřeba 600 litrů/den na osobu, zatímco v zahraničí 150-200 litrů/den!

Na druhou stranu je do odpadové doby vyléván zbytek postřiků, hnojiv, barv, nafty, auta jsou omývána saponáty! Saponáty je omýváno nádobí, ty patří mezi detergenty. Saponáty jsou dnes masově rozšířeny, tvoří podstatnou složku mycích a pracích prostředků, dostávají se do vodních toků v obrovských kvantech. Snižují povrchové napětí vody a působí vysokou toxicitu na živočichy s nechráněným tlakm povrchem, takže tyto druhy vymírají. Vodním ptákům odmaňují peří, takže se stává nemožným a vodní ptáci se topí! Na hladině vod vytvářejí vrstvičku tenkého filmu, která brání velmi účinné ocyení vody kyslíkem, takže jeho vodní živočichové i rostliny, zastavují se samočistící vodní procesy, želu se stává mrtvou atokou. Nepoužívejte saponáty! Místo nich lze nádobí mít pouze horkou vodou, při silném znečištění stačí přidat sodu. Z nádobí nejde saponáty opolehlivě opláchnout, při požití narušují ochranný povlak sliznic trávícího traktu a vznikem žaludečních vředů podporují i rakovinu.

Uzdravné jsou rovněž všechny půdní prostředky do koupale, protože smývají z kůže ochranný povlak a umožňují vstup alergnů.

Dělat lze prát v pračkovém mýdle, vodou znečistit kádou při občasném vypláchnutí vzniklého povlaku octem, a to i v automatických pračkách! Z prádla určeného saponáty se uvolňují jejich zbytky při zahemněním spocení.

Čištěnou technologii n lze saponáty s vody odstranit, a tak v městech, kde ne pitná voda získává s vody povrchové, jsou bezprostředně ohroženi její uživatelé.

Vyháme-li se saponáty, přestaneme ohrožovat nejen naše zdraví, ale i společné životní prostředí. Mimoohodem, většina ryb u nás prodáváných, je vylouvena právě se Severního moře. Jíme a pijeme to, co semí produkujeme.

I.W. Zelený Kruh

NEJSME JAKO ONI!

Na pondělní schůzi poslanců kooptovaných do pléna MěstNV Litoměřic konaném v katastrně KC OF se adept na starostu města pan MVDr. Novák pokusil o paralelu mezi Litoměřicemi a Brnem. Respektive casu Cibulka kontra Šabata přirovnával k občasnému škádlení KC OF našim nezávislým TAKem. Z pohledu Petra Cibulky se mi zdá brněnský případ v lecčems podobný s našim, a je nediskutovatelný fakt, že některé metody a postoje KC OF jsou vskutku inspirujícím materiálem pro po kritice lačnicki (prý až škarohlídský) TAK. Z vnějšího pohledu je však třeba upřesnit, že narozdíl od Brněnského případu letáky nemnozí TAK nab nemá xerox, ale KC OF. (TAK má dost starostí namnožit své noviny a draze za to INVE platí). Čtěl bych připomenout, že nejme jako oni. Litoměřice nejsou Brno. Jsme pouze v řadě názorů nejednotní. Ale to je správné. Nelze jedním hlasem volat po pluralitě a zároveň po jednotě. Nerad slyším skan-

dovat, že v jednotě je síla, protože si myslím, že v jednotě je tupost. Zejména v jednotě nadeklarované, předepsané. Už je to dávno, kdy jsem v našich novinách citoval krédo sv. Augustina: "Ve věcech nutných jednotu, v pochybných svoboda, ve všech láska." To sice stále platí, ale je k tomu třeba, zvláště po prožitě čtyřměsíční zkušenosti, dodat: Rozhodnutí o tom, co je nutné, je věc pochybná.

Že dochází a bude docházet k názorovým střetům uvnitř OF, je spíše příslib zdravějšího klima, a slouží to Občanskému fóru ku cti, než důvod k diskreditaci jeho původních ideálů. Mělo by se z toho soudit, že alespoň v těchto kruzích se demokracie zotavuje. Vždyť všichni nemůžeme najednou začít nosit kravaty a saka. Nadále bude potřeba občanů obletených jen do bund a svetrů. Chci tím říci, že ne všichni mohou mezi mocné, někteří si musíme ponechat jen "moc bezmocných".

Ivan Vilím

P.T. Čtenář, který zapomněl u kolportérského stolku TAKU kečup, se může pro něj zastavit v redakci. Musí ho ale správně identifikovat. Nejlépe podle barvy.

Rozhodli jste se pro SOUKROMÉ PODNIKÁNÍ?

Zajistíme Vám: **STOSP**
VEDENÍ BEŽNÉHO ÚČTU, PLATEBNÍ STYK

ÚVĚROVOU VÝPŮJČOU ve formě úvěrů krátkodobých, střednědobých nebo dlouhodobých

PŘÍPRAVU VAŠICH VKLADŮ

PORADENSKOU SLUŽBU

PRONAJEM BEZPEČNOSTNÍCH SCHRÁNEK

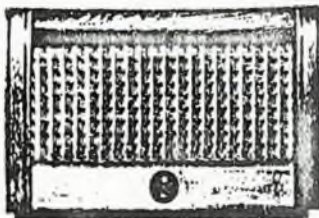
DEPOZITNÍ ŮSCHOVU

Informace Vám poskytnou

všechny pobočky ČESKÉ STÁTNÍ SPORITELNY

v okrese Litoměřice.

VOKNO DO VOKNA

Počínaje sobotou 10.3.1990 začíná pravidelné vysílání informační desetiminutovky nazvané VOKNO DO VOKNA. Tato relace bude uváděna v závěru pořadu Plánůvky ze sklepa. Jehož premiéru uvede Karel Moudrý každou sobotu ve 12 hodin 10 minut na obvyklých vlnách rozhlasové stanice SVOBODNÁ EVROPA. Repríza pořadu bude každé pondělí opět ve 12,10 hodin.

INZERCE

Střediskové kulturní zařízení ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem a Sruženým klubem pracujících v Litoměřicích pořádá

cyklus přednášek Josefa Helikara

27. března od 19.00
VELIKONOCE - svátky církevní

24. dubna od 19.00
PAPEŽ JAN PAVEL II.
a jeho návštěva na Velehradě

22. května od 19.00
Historie litoměřické diecéze

5. června od 19.00
Vznik a vývoj náboženství

Přednášky se konají vždy v úterý na náměstí sále SKP Litoměřice.

PRVNÍ VLAŠTOVKA

Už je to tady. První soukromý knihkupec v okrese Litoměřice. Kdo jím je? Jiří Uroženský z Hřibčoka. Nabízí i knihy, které jinde těžko objevíte. Navíc klobouk dolů před odvahou podnikat. Je to riskantní, ale bez odvahy a osobního nasazení tržní ekonomiku neobnovíme. Proti! Hodně zdraví.

mš

Sklepník

Časopis Sklepník vydáváme ve východních Čechách od dubna 1988.

Orientujeme se na publikování literárních, hudebně-publicistických, náboženských a politologických textů, které mají své stálé rubriky: k současnosti, próza, poesie, rozhovor, historie, křesťanství a jiné. Chceme, aby si náš časopis, doplněný fotografiemi a kresbami, zachoval svou dosavadní podobu. Prostor zde dostanou i začínající autoři, případně ti, kteří nemají možnost publikovat.

Sklepník budeme vydávat 3-4krát ročně. Přibližná cena 40 Kčs. Mimoto bude vycházet i "knihovnická časopis Sklepník".

Kontaktní adresa: Pavel Fraňk, Zevnětřeva 1553, Hořice v Podkrkonoší, 508 01

RESPEKT RESPEKT RESPEKT RESPEKT RESPEKT RESPEKT

JIŽ DNES

informační servis

od tohoto týdne v novém!

dvojnásobný formát!

Vzhledem k dvojnásobnému rozsahu bude nový týdeník stát 3,50 Kčs. Zvolili jsme pro něj jméno RESPEKT.

RESPEKT k druhému

RESPEKT k odlišnému

RESPEKT k jinému názoru.

RESPEKT RESPEKT RESPEKT RES

ANATOLIJ MARČENKO

Žij jako všichni

Vyjde v knižní edici Revolver revue

OBJEDNÁVKY DO REDAKCE T A K - MÍROVÉ NÁM. 17, LITOMĚŘICE

OPRAVA: V posledním čísle TAKu pod článkem "LITOMĚŘICE JAKO OBEC" místo pouhého podpisu mělo být správně: Dle projektu HČU zpracoval Ivan Vilím.

Členům se za toto nadoplatění omlouvám. Red.

Vydává
TAK, NEZÁVISLÉNAKLADATELSTVÍ
Mírové nám. č.p.17, Litoměřice
PČ 412 01, telefon 3553
Registrováno Ministerstvem
kultury ČR
registr. zn. MK ČR 5157
ředitel Jan Wünsch
PÍŠTE PRO VÁS, - PÍŠTE PRO NÁS
Náklady na vydání jednoho
výstupu činí 1 Kčs. Děkujeme.
Číslo konta STSP Ltm 3536945-478